

РЕШЕНИЕ

гр.Пловдив, 11.01.2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ПЛОВДИВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, VIII гр.с., в открито съдебно заседание на дванадесети декември две хиляди и дванадесета година, в състав

Председател: Росица Кюртова

секретар: Димитрия Гаджева,
като разгледа докладваното от съдията гр.дело № _____ по описа на съда за 2012г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.45 ЗЗД във връзка с чл.441 ГПК:

Ищецът _____ с ЕГН _____ от гр. _____ ул. _____

твърди, че срещу него било образувано изпълнително дело от ответника в качеството му на частен съдебен изпълнител, по което бил наложен заповед за вземане на вземането му от пенсия. През месец април 2012г. задълженията по изпълнителното дело било погасени. Осигурителният институт изпратил на съдебния изпълнител съобщение, че последната вноска е издължена през месец април 2012г. и чака уведомление от ЧСИ за прекратяване на удържките по заповедта. Ответникът не изпратил до НОИ уведомително писмо за вдигане на наложения заповед, в резултат на което удържките от пенсията на ищеца в размер 74,44 лв. месечно продължили. Ищецът бил лишен от възможност да получава в пълен размер пенсията си, след като се издължил по съдебното решение срещу него, а пенсията била единствения му доход. Надвзетата до датата на подаване на исковата молба сума била в размер 297 лв. Същевременно ищецът претърпял морални вреди, изразяващи се в подбиване чувството му за отговорност към съдебните изпълнители, нарушено здраве, психически тормоз, нежелано от него ангажиране по водене на дело срещу съдебния изпълнител в съда. Въз основа на изложените съображения, в резултат от неколккратно уточняване на исковата молба, от същата се извежда петитум за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 297 лв., обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в неправомерно удържани суми от пенсия, въпреки погасяване на задълженията по изпълнителното дело през месец април 2012г., както и сумата 3 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди – негативни емоционални преживявания, нарушено здраве и ангажименти в съда в резултат от същото неправомерно поведение на ответника. Претендират се сторените съдебно-деловодни разноски.

Ответникът частен съдебен изпълнител _____ с рег.№ _____ на камарата на частните съдебни изпълнители, район на действие ОС _____, представляван от адв. _____ в писмен отговор по чл.131 ГПК оспорва исковете. Признава, че ищецът е длъжник по образувани от него изпълнителни дела, по които е наложен заповед върху вземането му от пенсия. Сочил, че изп.дело № _____ г. било прекратено на 04.07.2012г., след погасяване задълженията на длъжника към взыскателя на 28.06.2012г., а не през април 2012г., както сочи ищецът. Постановлението за прекратяване на производството влязло в сила на 23.08.2012г., след което ответникът своевременно уведомил третото лице _____ за вдигане на наложения заповед върху пенсията на ищеца. На 23.08.2012г. на същия била възстановена надвзета

сума в размер 194,51 лв. Ето защо възразява, че не са налице предпоставки за ангажиране на отговорността му по реда на чл.441 ГПК във връзка с чл.45 ЗЗД и не осъществяване на деликтната отговорност.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се от приложените по делото заверени преписи от изпълнителни дела, че срещу ищеца са били образувани две изпълнителни производство с взыскател съответно изп.дело № _____ и изп.дело № _____, двете по описа на ДСИ при РС _____ Изп.д.№ _____ е образувано въз основа на изп.лист от 05.02.2004г., с който ищецът е осъден да заплати на _____ сумите 287,73 лв. – неплатена топлинна енергия за периода 01.11.1999г. – 31.12.2003г., ведно със законна лихва от 05.07.2004г. до окончателното изплащане, 42,39 лв. – обезщетение за забава и 6,60 лв. разноски по делото. Второто изп.д.№ _____ е образувано въз основа на изп.лист от 10.08.2007г. между същите страни за сумите 354,83 лв. – неплатена топлинна енергия за периода 01.01.2004г. – 07.09.2006г., ведно със законна лихва от 09.08.2007г. до окончателното й изплащане, 98,79 лв. – обезщетение за забава и 51,08 лв. – разноски в производството по издаване на изп.лист. С разпореждане на ДСИ от 13.11.2007г. по изп.д.№ _____ върху вземането на ищеца от пенсия е наложен заповор. Изпратено е заповорно съобщение до РУСО _____, отдел „Пенсии“. Видно от уведомяване от НОИ, РУСО от 21.11.2007г., считано от месец декември 2007г. третото задължено лице е започнало да прави удържки от месечната пенсия на ищеца. Получаваните по изпълнителното дело суми са превеждани на взыскателя, което се установява от отбелязванията върху изпълнителния лист от 10.08.2007г. Удържките са преустановени от 01.03.2008г., видно от приложеното на л.217 от делото писмо на НОИ, РУСО до ДСИ при _____

По искане на взыскателя с разпореждане от 18.09.2008г. на ДСИ при РС _____ двете изпълнителни дела са обединени на основание чл.126, ал.3 ПАРОВАС. На основание §3, ал.1 ПЗР на ЗЧСИ производството по делата е продължено от ЧСИ _____, при който на същите са дадени номера _____

На 27.10.2010г. ответникът е връчил заповорно съобщение на НОИ, РУСО _____ за наложен заповор върху пенсията на ищеца за сумите, дължими по двете обединени изпълнителни дела, в резултат на което удържанията са възобновени, видно от приложеното на л.104 уведомяване до ищеца. В същото е посочено, че за погасяване на общата сума 1313,13 лв. ще бъдат превеждани по сметка на съдебния изпълнител 74,44 лв. месечно от месец ноември 2010г. до м.март 2012г., а през месец април 2012г. ще бъде удържана сумата 47,65 лв.

Видно от отбелязванията върху изпълнителните листове, с получаваните суми в периода от месец 02.2011г. до м.07.2011г. ответникът е погасявал задълженията на ищеца към взыскателя по изпълнителния лист от 05.07.2004г., а с удържките от месец август 2011г. до месец юни 2012г. е погасявал задълженията към взыскателя по изпълнителния лист от 10.08.2007г. С декларация – молба на л.272 взыскателят е заявил, че дългът е изплатен и е поискал изпълнителното дело да бъде прекратено. С постановление от 04.07.2012г. ответникът е прекратил и двете образувани изпълнителни дела на основание чл.433, ал.1, т.2 ГПК. Съобщения за това са връчени на взыскателя на 02.08.2012г. и на длъжника на 15.08.2012г. Със съобщение от 23.08.2012г. до НОИ, РУСО _____, връчено на 24.08.2012г., ответникът е вдигнал паложения върху пенсията на ищеца заповор. С преводно нареждане от 23.08.2012г. на ищеца е възстановена сумата 194,51 лв.

С писмо от 24.02.2012г. третото задължено лице - РУСО е уведомило ответника, с копие до ищеца, че сумата, за която е наложен запорът, ще бъде издължена с последна вноска в размер 47,65 лв. през месец април 2012г., както и, че удържките върху пенсията ще продължават до получаване на съобщение от съдебния изпълнител за окончателно издължаване и вдигане на запора.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.45 ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил друлиму. Елементите от състава на неправомерното увреждане са: противоправно деяние /действие или бездействие/ на определено лице, вреди, причинени на друго лице, връзка между вредите и противоправното деяние, изискваща първите да се пряка и непосредствена последица от деянието, и вина – умисъл или непредпазливост у причинителя на вредата. Последното за нуждите на гражданската отговорност и съгласно чл.45, ал.2 ЗЗД се презумира. Всички останали елементи – деяние, противоправност на деянието, вреда и причинна връзка между тях, подлежат на доказване, като доказателствената тежест за това е върху ищеца, който следва да ги установи пълно и главно. В хипотезата по чл.441 ГПК е необходимо вредите да са причинени в резултат от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение, предприето от страна на ответника частен съдебен изпълнител.

Процесуално незаконосъобразното принудително изпълнение, релевирано от ищеца, се състои в това, че след цялостно погасяване на задълженията по изпълнителното дело през месец април 2012г. (няма спор, а се установява и от приложените доказателства, че въщност се касае за две обединени изпълнителни дела между едни и същи страни), ответникът не е вдигнал своевременно наложения запор, в резултат на което удържките от пенсията на ищеца са продължили и неоснователно са засегнали материалноправната му сфера. Следва да се отбележи, че в тежест на ищеца е да установи наличието на противоправност като елемент от фактическия състав на деликтната отговорност. В аспекта на предявената претенция в случая ищецът следваше да установи, че дългът е погасен и предпоставките за прекратяване на изпълнителните дела и за вдигане на наложения запор са настъпили по-рано, респективно, че ответникът е уведомил третото задължено лице несвоевременно. От събраните по делото доказателства, посоченото неправомерно поведение на ответника не се установява.

На първо място, следва да се уточни, че когато изпълнителният процес продължава след погасяване изцяло на вземанията, за които същият е образуван, е налице не процесуална, а материалноправна незаконосъобразност на процеса – осъществяване на принудително изпълнение въпреки липсата (погасяването) на изпълняемото право. Отговорността за това следва да се понесе от възискателя, тъй като единствено в неговата процесуална власт е да поиска прекратяване на производството по реда на чл.433, ал.1, т.2 ГПК, когато дългът се погаси. За съдебния изпълнител не съществува възможност да прекрати производството извън основанията, визирани в чл.433 ГПК, а сред тях няма основание погасяване на дълга в хода на изпълнителното производство. Ето защо в тази хипотеза прекратяването на производството може да стане по искане на възискателя или в случай, че бъде уважен иск на длъжника за недължимост на вземанията по изпълнителния лист поради погасяване в хода на процеса – чл.433, ал.1, т.7 ГПК. В случай, че вземанията са погасени изцяло и възискателят бездейства, отговорността за продължаване на принудителното изпълнение е негова, а не на съдебния изпълнител. Ето защо последният не е материалноправно легитимиран да отговаря по предявения иск.

Дори да се приеме, че отговорността е на съдебния изпълнител, то ищецът не е ангажирал доказателства, че дългът по двете обединени изпълнителни дела е бил погасен през месец април 2012г., както твърди, за да се приеме, че незаконосъобразно ответникът е прекратил производствата едва на 04.07.2012г. Представеното писмо от НОИ, РУСО не представлява годно доказателство в тази насока, тъй като не е в компетентностите на третото задължено лице да преценява кога е погасен дългът. Видно от съдържанието на писмото, за да намери, че задълженията са изплатени, третото лице е изходило от посочените в заповното съобщение суми, които определят дълга към един много по-ранен момент и не отчитат начислените след това лихви и разноски в производството. Ето защо и при липса на други доказателства по делото остава недоказано твърдението на ищеца, че има недължимо събрани суми в размер 297 лв. Единствените надвнесени суми, които се установяват, са тези в размер 194,51 лв., постъпили след постановяване на постановленията за прекратяване на производствата по двете изпълнителни дела и преди влизането им в сила, които не са били наредени на вискателя, а възстановени на длъжника след стабилизиране на постановленията, за което спор между страните няма. Този начин на процедиране на ответника не е незаконосъобразен, тъй като съгласно чл.433, ал.2 ГПК съдебният изпълнител вдига наложените възбрани и запови, след като постановлението за прекратяване влезе в сила. В случая постановленията са влезли в сила в 1-седмичен срок след съобщаването им и веднага след това заповрът е бил вдигнат по разпореждане на ответника.

В обобщение на изложеното съдът намира, че по делото не се установи процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение по смисъла на чл.441 ГПК, което представлява необходима предпоставка за ангажиране гражданската деликтна отговорност на съдебния изпълнител, поради което и исковете за обезщетяване на причинени от такова поведение имуществени и неимуществени вреди следва да се отхвърлят като неоснователни.

При този изход на спора и с оглед направеното в тази насока искане, на ответника следва да се присъдят разноски на основание чл.78, ал.3 ГПК. Съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие същият е направил разноски в размер 400 лв. – заплатено възнаграждение за един адвокат, които следва да бъдат присъдени изцяло.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на _____ с ЕГН _____ от _____, предявени против ЧСИ _____ с рег.№ _____ на камарата на частните съдебни изпълнители, район на действие ОС _____ представляван от адв. _____, с адрес за призоваване _____, за заплащане на сумата 297 лв. (двеста деветдесет и седем лева), обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в неправомерно удържани суми от пенсия, въпреки погасяване на задълженията по изпълнителното дело, както и сумата 3 000 лв. (три хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди – негативни емоционални преживявания, нарушено здраве и ангажименти в съда, в резултат от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение по изп.дела с номера _____ и _____ по описа на ЧСИ _____

ОСЪЖДА _____ с ЕГН _____ от гр. _____ ул. _____, да заплати на ЧСИ _____ с рег.№ _____ на камарата на частните съдебни изпълнители, район на действие ОС _____, представляван от _____

с адрес за призоваване гр. ул. №
сумата 400 лв. (четирисотин лева) – деловодни разноси в производството по
гр.д.№10967/2012г. по описа на ПРС, VIIIгр.с.

Решението подлежи на обжалване пред ОС Пловдив в двуседмичен срок от
връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:/п/

Вярно с оригинала
Секретар: 12-03-2012
Решението влязло в сила на
Районен съдия

